

ಭಂಡ ನಗೆ ತಂದುಕೊಂಡ. ಇಪ್ಪುರ ಮೇಲೆ ಅಂಗಿಕ ಅಭಿನಯದ ಮೂಲಕವೋ, ಇಲ್ಲ ಬರೆದೋ ತಿಳಿಸಿದರೂ ಕೂಡ, ನಾನು ಉಂಟಾಗುವುದು ಹೋಗುತ್ತಿರುವವನಲ್ಲವೇ, ಎಂದು ತನ್ನ ಕಳ್ಳ ವ್ಯವಹಾರಕ್ಕೆ ಸಮಜಾಯಿಷಿ ಕೊಟ್ಟಿಕೊಂಡ.

ಶೀನಿ ಹಂಡಿ ಎಗುರಿಸಿದ್ದು, ಉರು ಬಿಡುತ್ತಿರುವುದು ಯಾವುದೂ ಸ್ವಷ್ಟವಾಗದೆ, ಇಪ್ಪು ಹೊತ್ತಲ್ಲಿ ಇವನು ನೆಸೆಸ್ತ್ರಿರುವ ಕಾರುಭಾರು ಏನೆಂದು ಅರಿಯಿದವಳಾಗಿ, ಅವನು ಕತ್ತಲನ್ನು ಸೀಳುತ್ತಾ ದೂರ ನಕ್ಷತ್ರದ ಬೆಳೆಕನ್ನು ಹಡುಕುವವನರೆ ಕರಗಿ ಹೋಗುವುದನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಹಾಗೆ ನೋಡುತ್ತಾ, ‘ಶೀನಿ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಅನ್ನ ಹೂಳಿ ಇದೆ ಉಂಡು ಹೋಗು ಬಾ’ ಎಂದು ಕರೆಯಬೇಕನಿಂತು. ಉಡುಗಿದ ದಿನಿಯಂದ ಅದಾಗದೆ ಅಸಹಾಯಕಳಾದಳು.

★ ★ ★

ಶೀನಿವಾಸನ ಮನೆಯ ಅಧ್ಯಾರಿಯನ್ನು ಕಣ್ಣು ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳತ್ತಾ ಇದ್ದ ಗೋವಿಂದನಿಗೆ ತಾನು ಪ್ರತಿಸಲ ಬಂದಾಗಲೂ ಮನೆ ಹೋಸದರಂತೆ ಕಾಣುವುದಲ್ಲ ಎಂದು ಅಡ್ಡರಿಯಾಯಿತು. ಇತ್ತು ಮನೆಯ ಗೋಡೆಗಳಿಗೆ ಅರಟಿಸಿದ್ದ ತರಕೆವರಾ ಚಿತ್ರಪಟಗಳು, ಹಡುರದ ಮೂಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿದ್ದ ಚಿತ್ರಮಿಚಿತ್ರ ಮಾದರಿಯ ಕವಾಟಿಗಳು. ಅತ್ಯ ಶೀನಿ ಧರಿಸಿದ್ದ ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣಿದ ವಸ್ತು, ಕುತ್ತಿಗೆಯ ಚೆನ್ನದ ಸರ, ಕೈ ಬೆರಳುಗಳ ಉಗರುರ ಗೋವಿಂದಾಚಾರ್ಯನನ್ನು ಅಳಕಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಅವನ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಬೇರೆದೆಗೆ ತಿರುಗುವ ಸಲುವಾಗಿ ತನ್ನ ಉರಿಗೆ ಕರೆದಿದ್ದನ್ನು ನೆನೆಸುತ್ತ, ಶೀನಿವಾಸನು ‘ನನಗೆ ಉರತ್ತ ಬರುವುದೆಂದರೆ ಕಪ್ಪ ಮತ್ತು ಸಂಕೋಷ. ಅಮೃ ಹೋಗಿದ್ದ ಯಾವಾಗಲೂ ಕಾಡುತ್ತದೆ. ನನಗೆ ನೆನಷಿಯುವ ಹಾಗೆ ಅಪ್ಪ ಅಮೃನನ್ನು ಒಂದು ದಿನವಾದರೂ ನೆಟ್ಟಿಗೆ ಮಾತನಾಡಿಸಿದ್ದುಂಟಿ? ನಾವೆಲ್ಲ ಇದ್ದೂ ಕೂಡ ಅಮೃ ನೀರು ಪಾಲಾದರಲ್ಲಾ?’ ಎಂದ.

ಗೋವಿಂದ, ಶೀನಿ ಆಡಿದ ಮಾತಿನ ಚಂಗು ಹಿಡಿದು, ‘ಅಪ್ಪನಿಗೆ, ಅಮೃ ಕೂತರೂ ತಪ್ಪ, ನಿಂತರೂ ತಪ್ಪ. ಗಿಗಿಟ್ಟು ಯಜಮಾನಿನೆಯ ಹುಟ್ಟು ಕಂಡು ಅಪ್ಪಂ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಸಿಟ್ಟು ಉಕ್ಕಿತ್ತು. ಆದರೆ, ಎಲ್ಲ ಸರಿಹೋಗುವ ಮೋದಲೇ ಅಮೃ ಲೋಕ ಬಿಂಬಿಲು. ಅವಳು ತೀರ್ಕೊಂಡದ್ದು ನಿನಗೂ ಗೊತ್ತು. ನಿನು ಮನೆ ಬಿಟ್ಟರೂ, ಅವಳ ಸಾವನ್ನ ಮರಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಅವತ್ತು ಮಂಗಳವಾರ. ಅಪ್ಪ ನರಸಿಪುರದ ಸಂಗಮದಲ್ಲಿ ಇದೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಸಿರಿವಂತ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಕುಜದೋಷ ಪರಿಹಾರ ನೆರವೇರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೋಗುದ ಕಡ್ಡಿ ಭಗ ಭಗ ಉರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಕಾವೇರಿ ಸಂಗಮದಿಂದ ಅಮೃ ಸತ್ತ ಸುದ್ದಿ ಬಂದಧು ಆಗಲೇ. ನದಿ ತೀರದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದ ವರಿಗೆಲ್ಲ ಅಪ್ಪ ಕೊಟ್ಟಿ ಉತ್ತರವ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಆಗಿಂದಾಗಲೇ ಬಿಟ್ಟಿಕೊಂಡುಬಿಡುವಂತಿತ್ತು. ‘ಎಲ್ಲಾ ದ್ವೇವ ಚಿತ್ರ, ನಮದೇನಿದೆ’ ಅಂದ.

ಗೋವಿಂದನು ಮುಂದಿನ ಮಾತಾಗಿ, ‘ಅಪ್ಪ ಮದಿ ನೀರು ಎಲ್ಲಿ’ ಅಂತ ಅಮೃನ ಕಡೆ ಉರಿಗಣ್ಣು ಬಿಡುವಾಗೆ ಅಮೃ ಬಾವಿ ನೀರು ತರಲೇ ಅಂದಳು. ಕೂತ ಭಕ್ತರ ಎದುರೇ, “ಬಾವಿ ನೀರು ಅಂದಾಯಿ, ಅದು ಮದಿ ನಿರೆ? ಈ ಕಾವೇರಿ ಕಟ್ಟಿಯ ಸಂಗಮದಲ್ಲಿ ಕುಜದೋಷ ಪರಿಹಾರ ಅಂತ ಯಾಕಾಯಿತು ಹೇಳು. ಒಂದು ಚರಿಗೆ ಪವಿತ್ರ ಸಂಗಮ ಜಲ ತರಲು ನಿನ್ನ ಕಾಲು ಸೇದಿ ಹೋಗಿದರೆ, ಅಮೃ ಆಗದೆ? ಬಾವಿಯ ಪಾಚಿಗಟ್ಟಿದ ನೀರು ತರುತ್ತಿನಿ ಅನ್ನತ್ತೀಯಲ್ಲಾ, ಮದಿಮೈಲಿಗೆ ಜಾಂಜಾನವೆಂಬುದು ಇಲ್ಲ ದಿದ್ದರೆ ಕೇಡುಗಾಲ ಕಾಲಬುಡದಲ್ಲಿ ಕಾಯುತ್ತಿರುತ್ತದೆ ತಿಳಿ. ಪೂಜೆ ಸಾಂಗವಾಿ ಜರುಗಿ ಭಕ್ತರ ಅಭಿಪ್ರಾ ನೆರವೇರಬೇಕೋ ಬೇದವೂ” ಅನ್ನತ್ತ ಹೋಮಕುಂಡದ ಹೋಗೆಯ ನಡುವೆ ಕೆಂಪು ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟ.